

[Niels Andersen.]

hverv, som ministeren har fået i det arbejdsudvalg, der har til opgave at udarbejde udkastet til en konvention. Jeg håber, at den højtærede udenrigsminister i dette arbejde vil bestræbe sig, således som tilfældet har været i de øvrige frihandelsforhandlinger, den højtærede minister har ført, på at føre frihandeltanken videre. Og jeg hilser med tilfredshed, at der allerede fra dansk side er gjort bemærkninger om, at en frigørelse af handelen med landbrugsprodukter er noget, man skal have med i sine overvejelser ved udarbejdelsen af konventionen. Det er givet, at i et større europæisk samarbejdsområde må vi have landbrugsvarerne med ved frigørelsen af handelen. Jeg håber, det må lykkes at komme et skridt videre i den retning, og at de andre forhandlinger, der i øvrigt skal føres i løbet af sommeren, vil skabe større forståelse mellem de to parter. Dermed være naturligtvis ikke sagt, at man skal lægge alt for megen optimisme for dagen, men vi kan dog i hvert fald håbe på, at det vil lykkes for Danmark i højere grad end hidtil at blive det hængsel, som muliggør en funktion mellem de seks og de syv, sådan som bestræbelserne hidtil er gået ud på.

Jeg vil gerne vedrørende spørgsmålet om retsordenen på havet helt tilslutte mig de betragtninger, som den højtærede udenrigsminister gav udtryk for.

Med hensyn til udviklingslandene synes jeg det er meget vigtigt, at vi holder fast ved, at den vestlige verden på dette område har et ansvar. Jeg er enig i de betragtninger, det ærede medlem hr. Per Federspiel gjorde vedrørende uddannelsesproblemet; jeg tror, at det har en overordentlig stor værdi, at vi åbner uddannelsesmuligheder for befolkningen i disse lande. Det har sikkert en meget større betydning end ydelsen af kontant, økonomisk støtte.

Med disse forholdsvis få bemærkninger vil jeg give tilslutning til den politik, som regeringen har ført på det udenrigspolitiske område, og takke for den redegørelse, den højtærede udenrigsminister har givet os, idet jeg tilsiger fortsat støtte til, at vor udenrigspolitik er baseret på vort medlemskab af FN og af NATO, og at den danske regering fortsat bestræber sig for at være så fredskabende som muligt, samtidig med

at den virker for at skabe en frigørelse af handelen i så vid udstrækning som muligt.

Fuglsang: Jeg vil gerne føje min tak til andre ordføreres for den højtærede udenrigsministers redegørelse. Den var i vidt omfang nøgtern, fyldig og saglig, men det er for mig ejendommeligt at konstatere forskellen mellem denne redegørelse og det ærede medlem hr. Per Hækkerups tale. Den var — jeg ved ikke, om der er tale om bevidst arbejdsdeling — temmelig konsekvent det modsatte af saglig og oplysende. Jeg skal ikke komme nærmere ind på det, men jeg vil næsten tro, at den højtærede minister følte noget af den samme gene og ubehag, som jeg gjorde, ved dette sammenkog af rygter, sensationsjournalistik og måske lidt dårlig politisk samvittighed — dette så meget mere, som de to andre regeringspartiers ordføreres taler var præget af nøgtern saglighed.

For øvrigt var det ærede medlem hr. Per Hækkerups bedømmelse af den udenrigspolitiske situation også på afgørende punkter i modstrid med den bedømmelse, der blev givet af hans norske partifælle, hr. Finn Moe i akkurat den samme sag. Dette er så meget mere beklageligt, som vi lever i en tid, hvor nøgternhed er på sin plads. Det tiår, vi nu er gået ind i, kan nemlig blive en af menneskehedens store korsveje. Det begyndte mere lyst og lovende end noget andet tidsrum i menneskehedens historie; på en række vigtige områder sporede en vending i forholdet mellem staterne, som skabte håb om afslutning af den kolde krig, om afspænding og positivt internationalt samarbejde. Der var møderne mellem de førende statsmænd, herunder de yderst hjertelige samtaler mellem USAs præsident, Eisenhower, og Sovjetunionens statsminister, Khrustjev, med deres løfterige communiqué fra deres samvær i Camp David.

Da Khrustjev i september stillede sit afrustningsforslag i FN, var det ikke mindst på denne baggrund, at det af delegerede fra 86 nationer blev modtaget som et fuldt ud realistisk forslag og som sådant godtaget bl. a. af Danmarks delegerede.

Forslaget gik som bekendt ud på i løbet af fire år at gennemføre en almindelig og fuldstændig afrustning gennem følgende